

РЕШЕНИЕ

№ 626

гр. София, 04.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 13.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7595** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба вх.№ РПД16-ВК08-901-/14/27.03.19г на [фирма]-С. с представляващ А.Д. против Заповед № РА-50-95/08.02.19г на Гл.Архитект на СО, в частта на одобрения проект за ИПУР в участъка между о.т. 60а-о.т. 80- о.т. 81 / засягаща собствения му ПИ № 68134.604.1171 и законно построеният в него трафопост с идентификатор № 68134.604.1171.2/ .

В жалбата и в уточняващата жалба се сочи, че заповедта в обж. част е незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разноски.Сочи се, че законно изграденият трафопост, собственост на жалбоподателя, попада изцяло в обж. част от ИПУР. Заповедта е издадена при неправилно установена фактическа обстановка, при неправилно посочени правни основания по чл. 134 ал.1 т.1 и 2 и ал.2 т.6 от ЗУТ/не се доказват/, липсват изобщо мотиви в подкрепа на посочените правни основания. Така и не става ясно от цялата преписка кое налага изменение на ПУР/неправилна форма и профил на улицата не са основание по чл. 134 от ЗУТ за изменение на ПУП/, не е ясно кои са тези настъпили съществени промени в общественно-икономическите и устройствените условия, нито какви са тези нови дър. или общински нужди от обекта, липсва и съгласие на засегнатите от изменението/напр. жалбоподателя/. Не е било налице нито едно от основанията по чл. 134 от ЗУТ за изменение на ПУП. В съдебно заседание адв. Д. поддържа жалбата и сочи в писмени бележки, че жалбоподателят е доказал собствеността си върху ПИ и трафопоста, законността на изградения трафопост, липсата на хипотеза по чл. 38 от

ЗУТ/когато е допустимо трафопост да попада в уличната регулация/. Ответникът не е доказал указаното му от Съда, предвид док. тежест по чл. 170 ал.1 от АПК.

Ответникът Гл.Архитект на СО се представлява от юрк. З., която оспорва жалбата като неоснователна, моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и оспорва адв. хонорар, платен от жалбоподателя като прекомерен. Не оспорва местоположението на трафопоста, който видно от графиката на обж. заповед попада в границите на обж. улична регулация.

Заинтересованите страни СО и [фирма]-С. /собственици на засегнати от обж. част на заповедта имоти/ не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК вр. чл. 215 от ЗУТ, пред надлежния съд, срещу инд. адм. акт от категорията на спец. чл. 214 от ЗУТ, от лице с активна проц. легитимация- засегнат по чл. 131 ал.2 т.1 от ЗУТ, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма]-С. е собственик на ПИ № 68134.604.1171 по КККР 16г и законно построеният в него трафопост с идентификатор № 68134.604.1171.2, видно от нот. акт № 86/98г/л.12/ и нот. акт № 34/00г/л.14/; виза за проектиране от 2000г/л.19/, РС № 3/05г /л.16/ , РС № 1/05г/л.17/, Разрешение за ползване от 2006. За закупения имот пл. № 1171 с площ 5854 кв.м. е отреден УПИ VIII-1171 „за търг. комплекс и закрити спортни съоръжения“ в кв. 148.

Начало на адм. производство е сложено със заявление вх. № САГ16-ГР00-2430/21.06.16г на Кмета на район „П.“-СО до Гл. Архитект на СО, по повод отчуждаване на части от имоти за прилагане на [улица], 150а, 150б, 150в и 150г, с искане на разяснение дали действащата [улица] по ЧЗРКП по Заповед № РД-50-697/25.07.95г следва да е по о.т. 60 - о.т. 60а /като отпадне профила на улицата от о.т. 60а до о.т. 60б/, както и да се определят точно границите на УПИ VIII-1171 в частта, контактна с улицата от о.т. 59-о.т. 60-о.т. 60а между кв. 148, 150 и 150а.

С писмо изх. № САГ16-ГР00-2430-/1/09.12.16г на Директор на Дирекция „ТП“ е отговорено, че рег. граници на УПИ VIII-1171 са съгл. ПР по заповед № РД-09-50-225/21.04.99г.

Постъпило е до ответника ново писмо с изх. № РПД16-ВК08-901/2/10.08.17г от Гл. Архитект на район „П.“-СО, с искане на пояснение относно образуващата се неправилна линия на ул. регулация и нетипичен профил на улицата в участъка от о.т. 60а до о.т. 60б, при о.т. 60 /контактна с УПИ VIII-1171 по действащия РП 99г/.

Ответникът Гл. Архитект на СО издал служебно Заповед № РА-50-811/04.12.17г за разрешаване изработването проект на ПУП-ИПУР за [улица]. т. 60б- о.т. 60А- о.т. 60Б- о.т. 60В- о.т. 60Г- о.т. 60Д- о.т. 60Е между кв. 148, 150 и 150а, както и изменение на регул. граници на контактните УПИта . Заповедта била връчена на Кмета на район „П.“ за изпълнение.

С писмо от 18.12.17г ответникът възложил на [фирма] изработването на проекта за ПУП. Проектът е разгледан от отделите на НАГ и е съобразен с техните мотивирани предписания, на 16.02.18г е изпратен за обнародване и на Кмета на района за съобщаване на заинтересованите лица. Проектът е съгласуван с експлоатационните дружества, обявен е по реда на чл. 128 ал.1 и 2 от ЗУТ, разгледан е от РЕСУТ по протокол № 4/12.03.18г., както и от ОЕСУТ по протокол № ЕС-Г-35/15.05.18г /само относно ПУР в участъка между о.т. 60а-о.т. 60б- о.т. 60А- о.т. 60Б- о.т. 60В/,

инициирано е изменение в КККР, от СГСС-С. е представен на 11.10.18г проект за изменение на КККР относно 4 бр. ПИ /сред които и процесния/, както и относно уличната регулация между о.т. 60а-о.т. 60б- о.т. 60А- о.т. 60Б- о.т. 60В- о.т. 60Г- о.т. 60Д- о.т. 60Е между кв.148,150 и 150а, както и изменение на регул. граници на контактните УПИта .

Ответникът Гл.Архитект на СО е издал обжалваната Заповед № РА-50-95/08.02.19г , с която се одобрява проект на изменение на ПУР в участъка между о.т. 60а-о.т. 60б- о.т. 60А- о.т. 60Б- о.т. 60В /без о.т. 60Г- о.т. 60Д- о.т. 60Е/ между кв.148,150 и 150а, като тези осови точки се заличават и се създава нова ул. регулация между о.т.60а /запазва се/ и нови о.т. 80-о.т.81- о. т. 82 и изменение на ПР на контактните УПИ I „за отоплителна централа“ от кв. 150, УПИ VIII-1171 и УПИ XIII „за закрити спортни съоръжения“ от кв. 148. Заповедта се обжалва в частта на одобрения проект за ИПУР в участъка между о.т. 60а-о.т. 80- о.т. 81 /засягаща собствения на жалбоподателя ПИ № 68134.604.1171 и законно построеният в него трафопост с идентификатор № 68134.604.1171.2/ . ИПУР в участъка между нови о.т. 81 и о.т. 82 не засяга имота, собственост на жалбоподателя.

Видно от графиката на обж. заповед/л.47/, обжалваният участък от ПУР преминава през собствения на жалбоподателя трафопост с идентификатор № 68134.604.1171.2 /с представени строителни книжа/.

При издаване на заповедта ответникът е приел, че е бил сезиран от Кмета на района с искане за одобряване на проект за ИПУР, по повод провежданото отчуждаване на частни имоти за [улица], с искане за изменение на ул. регулация между о.т. 60а-о.т. 60б- о.т. 60А- о.т. 60Б- о.т. 60В, с цел осигуряване хомогенен напречен профил на ул. регулация /ул. „549“/. Ответникът приема, че е доказано правно основание за одобряване на ПУР-ИПУР по чл. 134 ал.1 т.1 и 2 вр. ал.2 т.6 от ЗУТ; че са спазени изискванията на ЗУТ, ЗУЗСО/и ОУП 09г/ и актовете по прилагането им, че е одобрена КККР през 2016г, спазени са адм. производствените правила, проектът е съгласуван с експлоатационните дружества, ответникът има делегирани правомощия от Кмета на СО, проектът е целесъобразен съгл. чл. 108 ал.5 от ЗУТ, разгледан е от ОЕСУТ.

Съдът намира от правна страна следното:

Съобразно изричната разпоредба на чл.215 ал.1 от ЗУТ и чл.145 ал.1 от АПК, от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган, по силата на делегираните му правомощия със заповед № СОА17-РД09-622/19.06.17г на Кмета на СО.

Заповедта е издадена при спазване изискванията за писмена форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити съгласно чл.59 ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания за издаването ѝ.

При постановяване на заповедта са допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, като не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая /има нарушение по чл. 35 от АПК/. Видно от мотивите на заповедта, ответникът е събирал доказателства относно други засегнати от изменението сгради, но не и относно законно построеният от жалбоподателя

трафопост с идентификатор № 68134.604.1171.2 /попадащ изцяло в новата ул. регулация/. Ако ответникът бе събрал доказателства за всички сгради в контактните УПИта, които ще бъдат засегнати от новата ул. регулация, несъмнено би констатирал, че в имота на жалбоподателя е изграден трафопост, че същият е законно изграден, както и че попада изцяло в новата ул. регулация. По този начин ответникът се е произнесъл при непълно установена факт. обстановка/относно зак.строеж на жалбоподателя/, което е довело до постановяване и на мат. незаконосъобразна заповед в обж. ѝ част.

По мат. незаконосъобразност на заповедта Съдът има още и следните съображения: Ответникът неправилно приема, че е бил сезиран от Кмета на района с искане за изменение на ПУР и РП на контактни УПИта. Кметът на района, в рамките на производство по отчуждаване на частни имоти за прилагане на [улица], не би могъл да инициира изменение на ПУР. Видно от писмото на Кмета на района и последващото писмо от Гл. Архитект на района до ответника, те само са поискали пояснение от него между кои осови точки всъщност е действащата [улица], за прилагането на която провеждат отчуждаване. Така че процесното изменение на ПУР и РП за контактните УПИта не е иницирано от Кмета на района, а от самия ответник служебно. Посочените от него правни основания за изменение на действащия РП 99г са по чл. 134 ал.1 т.1 и 2 вр. ал.2 т.6 от ЗУТ. Съдът намира, че в случая не е налице съгласие на засегнатите по чл. 134 ал.2 т.6 от ЗУТ/няма данни за дадени съгласия, вкл. от жалбоподателя/. От мотивите на заповедта става видно, че изменението в ПУР се прави само с цел осигуряване хомогенен напречен профил на улица „549“. Това фактическо основание не попада обаче в хипотезите по чл. 134 ал.1 т.1 /когато настъпят съществени промени в общественоеикономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът/ или т.2 / възникнат нови държавни или общински нужди за обекти - собственост на държавата, на общините или на експлоатационните дружества, или отпадне необходимостта от изграждане на такива обекти/ от ЗУТ. Следователно единственото факт. основание не кореспондира от една страна с посочените от ответника правни основания, а от друга страна на това факт.основание не би и могло да кореспондира правно основание за служ. изменение на ПУР и РП на контактните УПИта сред лимитативно и императивно разписаните основания по чл. 134 ал.1 или ал.2 от ЗУТ. Не на последно място, по арг. от чл. 125 ал.5 от ЗУТ /в проекта се отразяват разрешените строежи по предходен подробен план, за които разрешенията за строеж не са загубили правно действие/, в проекта е следвало да се отразят съществуващите на терен строежи /и с още по-голяма сила реализираните на терен законни строежи, които се засягат от изменението. В случая това не е сторено, в нарушение и на чл. 115 ал.1 и ал.2 от ЗУТ, като изобщо не е събрана информация от СГКК относно отразените в КККР сгради в имота на жалбоподателя и в частност трафопоста. По действащата [улица], която в момента е в процес на прилагане чрез провеждане на отчуждителни производства, трафопостът не е засегнат. Изменението на влязла в сила и прилагана в момента ул. регулация би следвало да стане въз основа само на някое от основанията по чл. 134 ал.1 и ал.2 от ЗУТ, а данни за наличие на такова основание в адм. преписка и в обж. заповед не е налице.

По изложените доводи Съдът намира заповедта в обж. част за проц. и мат. незаконосъобразна. При този изход на спора искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК. Жалбоподателят е

платил дър. такса от 50лв и адв. хонорар в размер на 500лв и дължимият върху този размер ДДС в размер на 100лв. Възражението на ответника за прекомерност е неоснователно , предвид мин. размер по чл. 8 ал.2 от Наредба № 1/04г .
Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РА-50-95/08.02.19г на Гл.Архитект на СО, в частта на одобрения проект за ИПУР в участъка между о.т. 60а-о.т. 80- о.т. 81 , по жалба вх.№ РПД16-ВК08-901-/14/27.03.19г на [фирма]-С. с представляващ А.Д..

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на [фирма]-С. с представляващ А. П. Д. сумата от 650 лв/шестотин и шестдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с кас.жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението, при липса на данни ПУП-ИПУР да е относно общ.обект от първостепенно значение по чл. 215 ал.7 т.1 от ЗУТ.

Съдия: